

UOHSX004O1HM

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R221/2012/VZ-4592/2013/310/BVÍ

Brno 14. března 2013

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 14. 8. 2012 (doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 15. 8. 2012), jenž podal navrhovatel –

- společnost **Geodézie Ledec nad Sázavou s.r.o.**, IČ 27493989, se sídlem Petra Bezruče 1110, 584 01 Ledec nad Sázavou, ve správním řízení zastoupen JUDr. Janou Flégrovou, advokátkou,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S164/2012/VZ-9012/2012/530/EDo ze dne 30. 7. 2012, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Česká republika – Státní pozemkový úřad** (dříve Česká republika – Ministerstvo zemědělství, Pozemkový úřad Znojmo), IČ 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3,

učiněných v rámci otevřeného zadávacího řízení pro nadlimitní veřejnou zakázku na služby s názvem „**Jednoduchá pozemková úprava – upřesnění přidělu – určení hranic pozemků v k. ú. Mackovice**“, jejíž oznámení bylo v informačním systému veřejných zakázek uveřejněno dne 1. 12. 2011 pod evidenčním číslem 7000000002205 a dne 9. 12. 2011 v Dodatku k Úřednímu věstníku Evropské unie pod evidenčním číslem 2011/S 237-383037, jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč –

- společnost **GEOREAL spol. s r.o.**, IČ 40527514, se sídlem Hálkova 12, 301 00 Plzeň,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S164/2012/VZ-9012/2012/530/EDo ze dne 30. 7. 2012

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 14. 3. 2012 návrh navrhovatele – Geodézie Ledec nad Sázavou s.r.o., IČ 27493989, se sídlem Petra Bezruče 1110, 584 01 Ledec nad Sázavou (dále jen „**navrhovatel**“), na přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika – Státní pozemkový úřad (dříve Česká republika – Ministerstvo zemědělství, Pozemkový úřad Znojmo), IČ 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 (dále jen „**zadavatel**“), učiněných v rámci otevřeného zadávacího řízení pro nadlimitní veřejnou zakázku na služby s názvem „Jednoduchá pozemková úprava – upřesnění přidělu – určení hranic pozemků v k. ú. Mackovice“, jejíž oznámení bylo v informačním systému veřejných zakázek uveřejněno dne 1. 12. 2011 pod evidenčním číslem 7000000002205 a dne 9. 12. 2012 v Dodatku k Úřednímu věstníku Evropské unie pod evidenčním číslem 2011/S 237-383037 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Zadávací řízení pro veřejnou zakázku bylo zahájeno dne 24. 11. 2011, kdy zadavatel v souladu s § 26 odst. 1 písm. a) zákona odeslal oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění v informačním systému veřejných zakázek.
3. Ve lhůtě pro podání nabídek obdržel zadavatele devět nabídek. Dne 16. 2. 2012 zadavatel rozhodl o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení, přičemž toto rozhodnutí odůvodnil skutečností, že navrhovatel ve své nabídce neprokázal splnění minimální úrovně technického kvalifikačního předpokladu dle § 56 odst. 2 písm. a) zákona. Zadavatel spatřoval nedostatečnost prokázání splnění minimální úrovně předmětného technického kvalifikačního předpokladu v tom, že navrhovatel v souvislosti s tímto technickým

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

kvalifikačním předpokladem předložil v rámci své nabídky doklady, které osvědčovaly, že minimální úroveň požadavků zadavatele kladených na technický kvalifikační předpoklad dle § 56 odst. 2 písm. a) zákona splňuje výhradně subdodavatel navrhovatele, společnost GEOŠRAFO, s.r.o., IČ 64793036, se sídlem Zemědělská 1091/3b, 500 03 Hradec Králové (dále jen „**subdodavatel GEOŠRAFO, s.r.o.**“). Součástí nabídky navrhovatele však byla smlouva o poskytnutí subdodavatelského plnění, která byla uzavřena mezi navrhovatelem a subdodavatelem GEOŠRAFO, s.r.o., z níž vyplývalo, že subdodavatel GEOŠRAFO, s.r.o. se v případě uzavření smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky mezi zadavatelem a navrhovatelem bude na realizaci tohoto plnění podílet pouze v maximálním rozsahu 30 %. Zadavatel ve svém rozhodnutí o vyloučení navrhovatele uvedl, že není možné prokázat splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. a) zákona prostřednictvím subdodavatele v rozsahu 100 %, pokud se má subdodavatel dle smlouvy s navrhovatelem na vlastní realizaci předmětu plnění veřejné zakázky podílet pouze v rozsahu maximálně 30 %.

4. Navrhovatel považoval rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení za nezákonné, což vyjádřil ve svých námitkách ze dne 23. 2. 2012, v nichž požadoval zrušení tohoto rozhodnutí zadavatele s tím, že posouzení prokázání splnění minimální úrovně kvalifikačních předpokladů nebylo provedeno v souladu se zákonem, pokud zadavatel při posouzení subdodavatelské smlouvy uzavřené mezi navrhovatelem a subdodavatelem GEOŠRAFO, s.r.o. „*vědomě zaměňuje vlastní práce na zakázce za záruky a prokázání splnění kvalifikačních předpokladů prostřednictvím subdodavatele*“. Dle názoru navrhovatele ze smlouvy o dílo uzavřené dne 10. 1. 2012 mezi navrhovatelem a subdodavatelem GEOŠRAFO, s.r.o., která tvořila součást nabídky navrhovatele předložené do zadávacího řízení pro veřejnou zakázku (dále jen „**subdodavatelská smlouva**“), vyplývalo, že faktické plnění veřejné zakázky, tedy konkrétní práce a výkony, měly být ze strany subdodavatele GEOŠRAFO, s.r.o. provedeny ve sjednaném maximálním rozsahu 30 %, což však nevyklučuje prokázání splnění minimální úrovně dotčeného technického kvalifikačního předpokladu prostřednictvím subdodavatele v rozsahu 100 %. Na základě rozhodnutí o námitkách ze dne 2. 3. 2012 zadavatel těmto námitkám navrhovatele nevyhověl. Zadavatel v rámci tohoto rozhodnutí trval na důvodu vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku.
5. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, doručil Úřadu dne 14. 3. 2012 písemný návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**návrh**“). Z obsahu návrhu vyplývá, že směřuje proti postupům zadavatele, resp. hodnotící komise, v rámci posouzení prokázání splnění minimální úrovně technického kvalifikačního předpokladu dle § 56 odst. 2 písm. a) zákona navrhovatelem, přičemž tyto postupy shledává navrhovatel jako nezákonné. Dále navrhovatel v rámci návrhu požadoval uložení předběžného opatření spočívajícího v pozastavení zadávacího řízení pro veřejnou zakázku. Obsah návrhu je podrobně popsán v napadeném rozhodnutí ze dne 30. 7. 2012 č. j. ÚOHS-S164/2012/VZ-9012/2012/530/EDo.

6. Na základě shora uvedeného návrhu bylo Úřadem zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele, jehož zahájení oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem ze dne 27. 3. 2012 č. j. ÚOHS-S164/2012/VZ-5814/2012/530/EDo.
7. Úřad rozhodl o návrhu navrhovatele na vydání předběžného opatření spočívajícího v pozastavení zadávacího řízení pro veřejnou zakázku tak, že rozhodnutím ze dne 20. 4. 2012 č. j. ÚOHS-S164/2012/VZ-6725/2012/530/EDo návrh na vydání předběžného opatření zamítl.

II. Napadené rozhodnutí

8. Dne 30. 7. 2012 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S164/2012/VZ-9012/2012/530/EDo (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl tak, že se návrh v souladu s § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle odstavce 1 nebo 2 tohoto ustanovení zákona.
9. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí popsal veškeré relevantní skutečnosti, které se k návrhu vztahovaly. Dle zjištění Úřadu navrhovatel prokazoval prostřednictvím subdodavatele GEOŠRAFO, s.r.o. splnění minimální úrovně technického kvalifikačního předpokladu dle § 56 odst. 2 písm. a) zákona, tedy předložení seznamu významných služeb poskytnutých dodavatelem v posledních třech letech. Dle požadavků zadavatele měly být součástí seznamu významných služeb alespoň tři obdobné služby (pozemkové úpravy na celkové ploše alespoň 1 200 ha), z nichž alespoň jedna spočívala ve zpracování upřesnění hranic pozemků přídělu (samostatně, popř. v rámci KPÚ) včetně nezbytných geodetických prací, na ploše alespoň 500 ha, a že rozhodnutí o určení hranic pozemků, popř. rozhodnutí o schválení návrhu pozemkové úpravy, nabyla již právní moci (dále jen „**dotčený technický kvalifikační předpoklad**“).
10. Dle názoru Úřadu vyjádřeného v napadeném rozhodnutí platí, že z podstaty věci není obecně možné na základě § 51 odst. 4 zákona „kvantifikovat“ prokázání splnění kvalifikace subdodavatele, a takovou konkrétní hodnotu porovnávat s rozsahem jeho sjednaného závazku k plnění. Posouzení vztahu rozsahu závazku subdodavatele k rozsahu jím prokázané části kvalifikace je obtížné, a k prokazování jednotlivých kvalifikačních předpokladů prostřednictvím subdodavatele je nutné přistupovat individuálně s ohledem na jejich smysl a účel.
11. Úřad v této souvislosti konstatoval, že pokud zadavatel veřejné zakázky požaduje v rámci prokázání splnění kvalifikace i prokázání splnění dotčeného technického kvalifikačního předpokladu, jedná se o požadavek na záruku, že zadavatel uzavře smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky s dodavatelem, který již v minulosti obdobný předmět veřejné zakázky plnil, a to řádně a včas.
12. Dále Úřad vyslovil, že uchazeči byli oprávněni dotčený technický kvalifikační předpoklad prokázat prostřednictvím subdodavatele, jak umožňuje zákon v § 51 odst. 4. Pokud však byl požadavek na zkušenost dodavatele, což je dle Úřadu vlastnost vztahující se fakticky k plnění

celého předmětu veřejné zakázky, prokázána zcela a výlučně subdodavatelem, nelze tento postup akceptovat v případě, kdy podíl subdodavatele GEOŠRAFO, s.r.o. na plnění celého předmětu veřejné zakázky je marginální, neboť ze subdodavatelské smlouvy vyplývá, že závazek subdodavatele tvoří pouze maximálně 30 % všech prací na realizaci předmětu veřejné zakázky. Takto stanovený poměr rozsahu plnění subdodavatele a dodavatele v daném případě nepředstavuje naplnění zadavatelova požadavku na zkušeného realizátora předmětu veřejné zakázky a přijetí výkladu zákona, který by takový způsob prokázání splnění kvalifikace prostřednictvím subdodavatele umožňoval, by představovalo popření smyslu dotčeného technického kvalifikačního předpokladu.

13. Ze subdodavatelské smlouvy také nevyplývá, jaké plnění, a v jakém rozsahu se subdodavatel pro navrhovatele zavázal plnit, neboť předmětné ustanovení smlouvy, týkající se závazku subdodavatele GEOŠRAFO, s.r.o., je pouze citací § 51 odst. 4 písm. b) zákona, což je z hlediska posouzení možnosti prokázání splnění části kvalifikace prostřednictvím subdodavatele nedostačující. Jednoznačně, určitě a srozumitelně vyjádřený závazek subdodavatele ke stanovenému rozsahu plnění je předpokladem pro to, aby mohl zadavatel, resp. Úřad, provést posouzení vzájemného vztahu míry takového závazku s mírou prokázání splnění kvalifikace subdodavatelem.
14. Úřad tedy uzavřel, že vymezení rozsahu závazku subdodavatele GEOŠRAFO, s.r.o. pomocí sousloví „*v jakém subdodavatel prokázal splnění kvalifikace podle § 50 odst. 1 písm. b) až d) zákona*“, je neurčité, nesrozumitelné, nejednoznačné, a z hlediska aplikace § 51 odst. 4 písm. b) zákona naprosto neuchopitelné.
15. V subdodavatelské smlouvě shledal Úřadem rozpor s § 37 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**občanský zákoník**“), neboť z ní nelze dovodit objem prací, které tvoří předmět závazku subdodavatele GEOŠRAFO, s.r.o., ani jejich obsahovou náplň, smlouva byla tedy Úřadem posouzena jako neurčitá a nesrozumitelná. Jako taková nemůže subdodavatelská smlouva naplnit požadavky dle § 51 odst. 4 písm. b) zákona, neboť z ní nevyplývá závazek subdodavatele k poskytnutí plnění určeného k plnění veřejné zakázky navrhovatelem či k poskytnutí věcí či práv, s nimiž bude navrhovatel oprávněn disponovat v rámci plnění veřejné zakázky.

III. Námitky rozkladu

16. Proti napadenému rozhodnutí podal navrhovatel rozklad, který byl Úřadu doručen v zákonné lhůtě dne 15. 8. 2012. Navrhovatel v rozkladu vyjadřuje zejména svůj nesouhlas se způsobem posouzení subdodavatelské smlouvy, která tvořila součást nabídky navrhovatele.
17. Navrhovatel je konkrétně přesvědčen, že doklady, kterými jsou listiny doložené v rámci jeho nabídky za účelem prokázání splnění dotčeného technického kvalifikačního předpokladu a subdodavatelská smlouva, nebyly hodnoceny jako celek, ale pouze tak, že jejich dílčí části byly pro účely posouzení postupů zadavatele vytrženy z kontextu. Takové hodnocení, resp. posouzení, bez návaznosti na obsah a účel smlouvy, není dle navrhovatele možné. Smlouva o dílo je dle navrhovatele „*určitým celkem, souborem práv a povinností smluvních*

stran, a musí být hodnocen celý její obsah“. Vytržení určité části z kontextu celé smlouvy považuje navrhovatel za zavádějící a nesprávné, což může navrhovatele poškodit.

18. Ačkoli zadavatel neměl proti obsahu subdodavatelské smlouvy výhrady, a navrhovatele k jejímu objasnění či doplnění nevyzval, Úřad se jejím obsahem zabýval, ačkoli dle navrhovatele nebyl oprávněn rozhodovat o její platnosti či neplatnosti.
19. Navrhovatel považuje závěry napadeného rozhodnutí v souvislosti s neplatností subdodavatelské smlouvy za nesprávné, neboť Úřad měl ve svých úvahách zcela opominout § 35 občanského zákoníku. Úřad se vůbec nezabýval vůlí smluvních stran subdodavatelské smlouvy existující při jejím uzavírání, a jeho výklad je tedy dle názoru navrhovatele nedostatečný.
20. Z rozkladu vyplývá, že navrhovatel považuje subdodavatelskou smlouvu za dostatečně určitou, a její předmět za zřejmý, určitý a splnitelný. Pokud je v jejím čl. 5 odst. 3 sjednáno, že subdodavatel GEOŠRAFO, s.r.o. se zavazuje k poskytnutí plnění určeného k plnění veřejné zakázky navrhovatelem a k poskytnutí věcí a práv dle čl. 2 subdodavatelské smlouvy, v němž je uveden rozsah plnění subdodavatelem až 100 % zakázky v závislosti na míře prokázání splnění kvalifikace podle § 50 odst. 1 písm. b) až d) zákona, je dle navrhovatele zcela jasné, určité a srozumitelné, *„že zhotovitel (subdodavatel GEOŠRAFO, s.r.o.) je povinen danou část veřejné zakázky plnit ze 100 %, čímž je přesně dán rozsah plnění“*.
21. Zadavatel, resp. Úřad, se měl dle navrhovatele dopustit pochybení, pokud nereflekoval skutečnost, že navrhovatel spolupracuje se subdodavatelem GEOŠRAFO, s.r.o. dlouhodobě, a tato spolupráce funguje bez problémů. V průběhu této spolupráce měly mezi navrhovatelem a jeho subdodavatelem vznikat obchodní i pracovní zvyklosti, přičemž vzdálenost sídel obou stran není problémem. Taktéž komunikace smluvních stran funguje rychle a operativně.
22. Navrhovatel se dále domnívá, že zadavatel i Úřad k němu předem přistupují *„jako k osobě nespolehlivé a nezpůsobilé“*, a takto se navrhovatel cítí být *„odsouzen dříve, než se dopustí určité chyby či nedbalosti“*. Navrhovatel si neustále prohlubuje vlastní kvalifikaci i schopnosti tak, aby byl v budoucnu schopen zajistit plnění veřejných zakázek vlastními silami. Přístup zadavatele, resp. Úřadu, však v navrhovateli vzbuzuje obavy, že při posuzování jeho nabídky měly být hledány jakékoli důvody pro jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku. Navrhovatel se tedy domnívá, že je *„nezbytné posoudit i způsob hodnocení předem daných zadávacích podmínek tak, aby se vyloučilo podezření, že veřejné zakázky byly zadavatelem připraveny pro předem určeného uchazeče“*.
23. Ze zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku vyplývá, že uchazeči o veřejnou zakázku byli oprávněni prokazovat splnění minimální úrovně kvalifikačních předpokladů prostřednictvím subdodavatele, což navrhovatel využil.
24. Dále navrhovatel rozporuje výklad zákona provedený zadavatelem, podle něž by „noví“ uchazeči neměli mít šanci vstoupit na relevantní trh týkající se projektování pozemkových

úprav, protože by byli předem označeni za nespolehlivé, ačkoli spolupracují se silnými a způsobilými subdodavateli, resp. disponují takovými zaměstnanci, kteří mají dostatečné zkušenosti v oboru. Navrhovatel je přesvědčen, že „je reálné, aby uchazeč svým silami zvládl plnit i 70 % všech prací, poněvadž na zakázce nepracují pouze osoby s úředním oprávněním a nikde není stanoveno, že osoby s úředním oprávněním se musí na plnění zakázky podílet rovným dílem“.

25. Úřad měl v napadeném rozhodnutí nelogicky převzít hodnocení zadavatele, což dle navrhovatele zásadním způsobem ovlivnilo závěry napadeného rozhodnutí, neboť správné posouzení subdodavatelské smlouvy má zásadní význam pro rozhodnutí, zda navrhovatel prokázal splnění minimální úrovně všech kvalifikačních předpokladů požadovaných zadavatelem.

Závěr rozkladu

26. Závěrem rozkladu navrhovatel požaduje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí v celém rozsahu zrušil a věc předal Úřadu k novému rozhodnutí, nebo aby napadené rozhodnutí změnil, pokud tím plně vyhoví rozkladu navrhovatele.

IV. Řízení o rozkladu

27. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Vyjádření vybraného uchazeče

28. Vybraný uchazeč ve svém Vyjádření ze dne 20. 8. 2012, uvedl, že považuje úkon vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení za učiněný v souladu se zákonem. V této souvislosti uvádí, že pokud navrhovatel prokázal splnění minimální úrovně dotčeného technického kvalifikačního předpokladu v celém rozsahu prostřednictvím subdodavatele, je zřejmé, že plnění zakázky v celém rozsahu má realizovat subdodavatel navrhovatele.

29. Dále vybraný uchazeč předkládá výklad § 17 písm. i) zákona, v němž je pro účely zákona definován pojem „subdodavatel“. Vybraný uchazeč se domnívá, že pokud je subdodavatelem osoba, pomocí které má dodavatel plnit určitou část veřejné zakázky, nebo která má poskytnout dodavateli k plnění veřejné zakázky určité věci či práva, není možné, aby osoba subdodavatele plnila celý předmět veřejné zakázky sama.

Vyjádření zadavatele

30. Z vyjádření zadavatele ze dne 27. 8. 2012 vyplývá, že zadavatel je přesvědčen o správnosti svých postupů v souvislosti s vyloučením navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku. Zadavatel se při rozhodování o vyloučení navrhovatele ztotožnil s doporučením hodnotící komise, která dospěla k závěru, že navrhovatel neprokázal splnění minimální úrovně dotčeného technického kvalifikačního předpokladu, pokud navrhovatel k jeho prokázání předložil doklady, z nichž vyplývá, že splnění dotčeného technického

kvalifikačního předpokladu prokazuje v celém rozsahu prostřednictvím subdodavatele, přičemž současně byla v rámci nabídky přiložena subdodavatelská smlouva uvádějící, že podíl subdodavatele na plnění předmětu veřejné zakázky bude nejvýše 30 %.

31. Zadavatel uvádí, že jeho požadavky v souvislosti s dotčeným technickým kvalifikačním předpokladem byly vymezeny v souladu se smyslem § 56 odst. 2 zákona, neboť představují záruku, že veřejnou zakázku bude v budoucnu plnit dodavatel s potřebnými zkušenostmi. Dále zadavatel uvedl, že „*požadavek na technickou způsobilost dodavatele není možné prokázat zcela a výlučně subdodavatelem za situace, kdy závazek subdodavatele tvoří pouze max. 30 % všech prací*“.
32. Zadavatel k navrhovateli nepřistupoval a priori jako k osobě nespolehlivé či nezpůsobilé. Pokud chtěl navrhovatel splnit veškeré zadávací a kvalifikační podmínky veřejné zakázky, měl dle názoru zadavatele předložit společnou nabídku s osobou, která dotčenou část kvalifikace zcela splňuje.
33. Ačkoli zadavatel sám neposuzoval platnost či neplatnost subdodavatelské smlouvy, ztotožňuje se plně s úsudkem Úřadu v této souvislosti.
34. Zadavatel ve svém vyjádření uzavírá, že smyslem prokazování splnění kvalifikačních předpokladů je záruka, že vybraný dodavatel bude mít skutečně k dispozici určité zkušenosti, které budou dostatečné pro plnění dané veřejné zakázky. Důraz je tedy dle zadavatele kladen na skutečné prokázání těchto skutečností, které by mělo vyplývat ze subdodavatelské smlouvy, a nikoli na jeho formální doložení.
35. Dne 27. 2. 2013 byl Úřadu doručen přípis zadavatele, jehož prostřednictvím mu byla oznámena změna v osobě zadavatele. V důsledku přijetí zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, došlo s účinností od 1. 1. 2013 k právnímu nástupnictví na pozici zadavatele Česká republika – Ministerstvo zemědělství, Pozemkový úřad Znojmo, přičemž zadavatelem veřejné zakázky je od tohoto data Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČ 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3.

Stanovisko předsedy Úřadu

36. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
37. Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, když rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí. V odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou dále uvedeny bližší důvody, které mne vedly k zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

38. Pokud navrhovatel v rozkladu uvádí, že obsah dokladů předložených navrhovatelem k prokázání splnění minimální úrovně technických kvalifikačních předpokladů a smlouva uzavřená mezi navrhovatelem a jeho subdodavatelem GEOŠRAFO, s.r.o. nebyly hodnoceny jako celek, přičemž jednotlivé části této subdodavatelské smlouvy měly být Úřadem hodnoceny po jejich vytržení z kontextu, nemohu se s takovou rozkladovou námitkou ztotožnit.
39. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že určitá ustanovení subdodavatelské smlouvy byla v napadeném rozhodnutí Úřadem parafrázována za účelem podložení závěrů Úřadu. Jedná se o články 2, 4 a 7 subdodavatelské smlouvy, jejichž uvedení v odůvodnění napadeného rozhodnutí je nutné z důvodu přezkoumatelnosti tohoto rozhodnutí, neboť na skutečnostech v těchto ustanoveních subdodavatelské smlouvy uvedených, jsou závěry Úřadu postaveny.
40. Vzhledem k tomu, že navrhovatel v rozkladu konkrétně neuvádí, na základě jakých skutečností svou shora uvedenou rozkladovou námitku formuloval, považuji její vypořádání v tomto rozhodnutí za dostatečné s odkazem na skutečnost, že se v napadeném rozhodnutí nejedná o účelové vytržení dílčích částí subdodavatelské smlouvy z kontextu za účelem jejich desinterpretace, jak se navrhovatel mylně domnívá, neboť z napadeného rozhodnutí vyplývá, že obsah subdodavatelské smlouvy, jakož i obsah všech dalších, pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, relevantních podkladů souvisejících se zadávacím řízením pro veřejnou zakázku, byl Úřadem posuzován komplexně.
41. Skutečnost, že zadavatel navrhovatele nevyzval k objasnění či doplnění subdodavatelské smlouvy, nepovažuji za relevantní okolnost pro závěry Úřadu, neboť dožádání uchazeče o předložení písemného objasnění informací či dokladů, resp. dalších dodatečných informací či dokladů prokazujících splnění kvalifikace, je v souladu s § 59 odst. 4 zákona právem, nikoli povinností zadavatele, resp. komise, která provádí posouzení kvalifikace.
42. Dále nesouhlasím s tvrzením navrhovatele, dle kterého *„zadavatel proti obsahu smlouvy o dílo (subdodavatelské smlouvy) či jejím jednotlivým článkům výhrady nemá“*, neboť pochyby zadavatele o souladu subdodavatelské smlouvy se zákonem, tedy o její způsobilosti být považována za smlouvu dle § 51 odst. 4 písm. b) zákona, plynou z rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení ze dne 16. 2. 2012, v jehož odůvodnění zadavatel mimo jiné uvádí, že *„není možné, aby prokázal splnění technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. a) zákona prostřednictvím subdodavatele v rozsahu 100 %, a následně se pak podle přiložené smlouvy subdodavatel podílet na vlastní realizaci předmětu plnění veřejné zakázky pouze v rozsahu maximálně 30 %“*.
43. Další pochybnosti zadavatele o obsahu subdodavatelské smlouvy jsou vyjádřeny v jeho rozhodnutí o námitkách navrhovatele ze dne 2. 3. 2012, v nichž zadavatel uvádí, že *„subdodavatel (subdodavatel GEOŠRAFO, s.r.o.) předložením referencí prokazuje svoji technickou způsobilost na celý předmět veřejné zakázky a podle přiložené smlouvy o dílo (subdodavatelské smlouvy) se bude subdodavatel podílet na plnění veřejné zakázky maximálně v rozsahu 30 %“*, a dále, že pokud *„smlouva o dílo (subdodavatelská smlouva)*

uzavřená mezi stěžovatelem (navrhovatelem) a subdodavatelem (subdodavatelem GEOŠRAFO, s.r.o.) vymezuje plnění subdodavatele pouze v rozsahu 30 % z celkového objemu veřejné zakázky, nemůže být tato smlouva považována za smlouvu uzavřenou v rozsahu, v jakém subdodavatel prokázal splnění kvalifikace, a to především proto, že subdodavatel prokázal splnění technického kvalifikačního předpokladu dle § 56 odst. 2 písm. a) zákona ve 100 % rozsahu, ale podle uzavřené smlouvy o dílo se bude se svými zkušenostmi a technickými znalostmi podílet na plnění předmětu veřejné zakázky pouze v rozsahu max. 30 % z celkového objemu prací“. Ze spisového materiálu tedy pochybnosti a výhrady zadavatele k subdodavatelské smlouvě jednoznačně vyplývají.

44. K rozkladové námitce ohledně neexistence oprávnění Úřadu k rozhodování o platnosti či neplatnosti smluv uvádím následující. V souladu se zásadou zákazu zneužití pravomoci správního orgánu vyjádřenou v § 2 odst. 2 správního řádu, platí, že Úřad uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena. V souladu s § 112 odst. 1 zákona vykonává Úřad dohled nad dodržováním zákona, přičemž v rámci této činnosti mimo jiné dle § 112 odst. 2 písm. b) zákona rozhoduje o tom, zda zadavatelé při zadávání veřejných zakázek postupovali v souladu se zákonem.
45. Ačkoli Úřadu nebyla dána věcná příslušnost k posouzení, zda určitá obchodněprávní smlouva je, či není platná, za naplnění všech podmínek § 57 odst. 1 správního řádu je Úřad oprávněn posoudit tuto skutečnost jakožto předběžnou otázku, a v souladu s § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu je Úřad oprávněn učinit si o takové otázce vlastní úsudek.
46. Pokud Úřad přezkoumává oprávněnost úkonu zadavatele spočívajícího ve vyřazení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení, a pokud důvodem tohoto vyřazení byla skutečnost, že navrhovatel ve své nabídce neprokázal splnění minimální úrovně technického kvalifikačního předpokladu dle § 56 odst. 2 písm. a) zákona z důvodu nepředložení subdodavatelské smlouvy v souladu s § 51 odst. 4 písm. b) zákona, je pro závěry Úřadu o zákonnosti vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku klíčový právě charakter této subdodavatelské smlouvy.
47. Jsem tedy přesvědčen, že Úřad postupoval správně, pokud si o předběžné otázce, kterou je platnost subdodavatelské smlouvy, učinil vlastní úsudek v souladu s § 57 odst. 1 písm. c) zákona, neboť pouze takto mohl Úřad dostát své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad úkonů Úřadu s požadavky stanovenými v § 2 správního řádu. Pro úplnost konstatuji, že v rámci řešení této předběžné otázky byly naplněny všechny podmínky správního řádu, neboť rozhodnutí této otázky Úřadu nepřísluší z důvodu nedostatku jeho věcné příslušnosti, na jejím vyřešení závisí vydání rozhodnutí Úřadu ve věci postupu zadavatele v souladu, resp. v rozporu, se zákonem dle § 112 odst. 2 písm. b) zákona, a nejedná se o otázku toho, zda byl spáchán trestný čin, přešůpek nebo jiný správní delikt, a kdo za něj odpovídá, ani o otázku osobního stavu. Svě úvahy související s řešením této předběžné otázky Úřad správně uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí, jak vyžaduje § 68 odst. 3 správního řádu.

48. Navrhovatel dále v rozkladu uvádí, že úsudek Úřadu týkající se neplatnosti subdodavatelské smlouvy, není správný. V této souvislosti považují za nutné odůvodnění napadeného rozhodnutí doplnit, neboť Úřad se ve vztahu k platnosti subdodavatelské smlouvy zabýval jejím rozporem pouze ve vztahu k ustanovením občanského zákoníku, nicméně pro komplexní zhodnocení subdodavatelské smlouvy, je třeba posoudit její relevantní ustanovení ve světle zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**obchodní zákoník**“).
49. V souladu s § 261 odst. 1 obchodního zákoníku je subdodavatelská smlouva plně subsumovatelná pod režim obchodního zákoníku jakožto tzv. relativní obchod, jak jej vymezuje teorie obchodního práva. Subjektivní hledisko tohoto obchodněprávního vztahu je naplněno, neboť obě smluvní strany jsou podnikateli ve smyslu § 2 odst. 2 písm. a) obchodního zákoníku. Z hlediska věcného platí, že pokud je při vzniku závazkového vztahu mezi podnikateli s přihlédnutím ke všem okolnostem zřejmé, že se tento vztah týká podnikatelské činnosti jeho smluvních stran, jde o vztah obchodní. Toto hledisko je rovněž naplněno, neboť uzavření subdodavatelské smlouvy souviselo výhradně s účastí navrhovatele v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku za účelem jejího následného plnění.
50. Vztah občanského a obchodního zákoníku je vymezen v § 1 odst. 2 obchodního zákoníku jakožto vztah speciálního právního předpisu (kterým je obchodní zákoník) k předpisu obecnému (kterým je občanský zákoník). Zjednodušeně řečeno, na základě takového vztahu dvou právních předpisů platí, že právní úprava obsažená v obchodním zákoníku má pro vztahy, které jsou předmětem úpravy obchodního zákoníku, vždy přednost před úpravou obecnou, kterou obsahuje zákoník občanský. Pouze pokud obchodní zákoník určitou otázku neupravuje, řídí se obchodněprávní vztahy občanským zákoníkem a dalšími občanskoprávními předpisy. Jsem přesvědčen, že pro posouzení platnosti subdodavatelské smlouvy je dostatečná úprava zákoníku obchodníku, a to z důvodů, které jsou popsány níže.
51. Ze shora uvedeného teoretického nástinu vyplývá, že subdodavatelská smlouva je smlouvou o dílo řídicí se režimem obchodního zákoníku. § 536 odst. 1 obchodního zákoníku tuto smlouvu vymezuje jako obchodněprávní vztah, na jehož základě se zhotovitel zavazuje k provedení určitého díla a objednatel se zavazuje k zaplacení ceny za jeho provedení. V této konkrétní situaci platí, že objednatelem plnění ze smlouvy je navrhovatel a zhotovitelem subdodavatel GEOŠRAFO, s.r.o.
52. Jak je uvedeno v dotčeném ustanovení obchodního zákoníku, platné uzavření smlouvy o dílo vyžaduje, aby v takové smlouvě bylo určitým způsobem vymezeno dílo, k jehož provedení se zhotovitel zavazuje. Závazek subdodavatele GEOŠRAFO, s.r.o. v subdodavatelské smlouvě je vymezen tímto způsobem: *„Zhotovitel (subdodavatel GEOŠRAFO, s.r.o.) se jako subdodavatel zavazuje k poskytnutí plnění veřejné zakázky a poskytnutí věcí, práv a záruk, s nimiž bude objednatel (navrhovatel) jako dodavatel veřejné zakázky oprávněn disponovat v rámci plnění veřejné zakázky, a které jsou nezbytné k plnění veřejné zakázky, a to v rozsahu, v jakém zhotovitel prokázal splnění kvalifikace podle § 50 odst. 1 písm. b) až d) zákona. Zhotovitel se zejména zavazuje provést pro objednatele za podmínek sjednaných v této smlouvě práce na všech fakturačních celcích předmětu díla dle zadávací dokumentace.*

Rozsah prací zhotovitele na veřejné zakázce jako celku bude realizován v rozsahu nejvýše 30 %, pokud není v čl. 7 ohledně poskytnutí plnění určeného k plnění veřejné zakázky dodavatelem či poskytnutí věcí či práv, s nimiž bude objednatel jako dodavatel veřejné zakázky oprávněn disponovat v rámci plnění veřejné zakázky, a které jsou nezbytné k plnění veřejné zakázky, a to v rozsahu, v jakém zhotovitel prokázal splnění kvalifikace podle § 50 odst. 1 písm. b) až d) zákona, tj. v rozsahu až 100 %, dohodnuto jinak“.

53. Dle čl. 7 odst. 2 subdodavatelské smlouvy se subdodavatel GEOŠRAFO, s.r.o. v případě, že nabídka navrhovatele bude v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku vybrána jako nejvhodnější, zavazuje provést pro navrhovatele tyto práce a služby: *„odborné práce a služby nezbytné k realizaci veřejné zakázky objednatel (navrhovatelem) v souladu s doklady osvědčujícími odbornou způsobilost zhotovitele (subdodavatele GEOŠRAFO, s.r.o.) jako subdodavatele, tyto odborné práce a služby provede zhotovitel jako subdodavatel ve 100 % z chybějícího rozsahu požadované kvalifikace“*, a dále se zhotovitel zavazuje *„poskytnout dodavateli (navrhovateli) za účelem realizace veřejné zakázky osoby s odpovídajícím vzděláním a odbornou kvalifikací“*.
54. Z citace relevantních ustanovení subdodavatelské smlouvy vyplývá, že dílo, které má na jejím základě subdodavatel GEOŠRAFO, s.r.o. provést, není vymezeno dostatečně určitě, neboť ze subdodavatelské smlouvy není možné vyčíst, v čem konkrétně plnění subdodavatele GEOŠRAFO, s.r.o. spočívá, příp. jakého je charakteru, resp. jak uvádí Úřad v bodě 51 napadeného rozhodnutí, nelze žádným způsobem dovodit objem prací, ani jejich obsahovou náplň. Vzhledem k tomu, že určitě vymezené dílo, na jehož základě je možné vymezit rozsah odpovědnosti povinné smluvní strany, je podstatnou náležitostí smlouvy o dílo dle obchodního zákoníku, je v případě absence takové podstatné náležitosti nutno považovat danou smlouvu za absolutně neplatnou, a to v celém rozsahu. Takovou neplatnost smlouvy není možné zhojit ani výkladem, neboť v souladu s § 263 odst. 2 obchodního zákoníku je ustanovení § 536 odst. 1 obchodního zákoníku, které je podřazeno pod Základní ustanovení Dílu IX, Hlavy II, Části třetí obchodního zákoníku, ustanovením kogentní povahy, od něhož se smluvní strany nemohou odchýlit.
55. V souladu se závěry Nejvyššího soudu vyjádřenými v jeho rozsudku ze dne 9. 7. 2009 sp. zn. 23 Cdo 2006/2009 platí, že *„právní úkon uzavření smlouvy o dílo, který postrádá základní náležitosti pro vznik smlouvy o dílo, nemůže být vykládán podle výkladových pravidel stanovených v § 266 odst. 3 obchodního zákoníku“*, neboť *„interpretace obsahu právního úkonu soudem podle § 266 obchodního zákoníku nemůže nahrazovat či měnit již učiněné projevy vůle, použití zákonných výkladových pravidel směřuje pouze k tomu, aby obsah právního úkonu vyjádřeného slovy, který učinili účastníci ve vzájemné dohodě, byl vyložen v souladu se stavem, který existoval v době jejich smluvního ujednání“*.
56. Nejvyšší soud ve shora uvedeném případě dále konstatoval, že pokud existence smluvního ujednání o předmětu díla ze skutkových závěrů soudů, které dotčený případ projednávaly před ním, nevyplývá, nebylo možné dospět k závěru, že byla sjednána smlouva o dílo platně podle § 536 odst. 1 obchodního zákoníku. Ačkoli Nejvyšší soud v daném případě rozhodoval o soudním přezkumu, jsem přesvědčen, že tyto závěry lze vztáhnout i na rozhodování

ve správním řízení před Úřadem. Plně se tedy ztotožňuji se závěry napadeného rozhodnutí v této věci, pokud Úřad uzavřel, že subdodavatelská smlouva nebyla uzavřena v souladu se závaznými právními předpisy, nicméně její rozpor shledávám primárně ve vztahu ke kogentním ustanovením obchodního zákoníku. Argumentace prostřednictvím existence rozporu subdodavatelské smlouvy s § 37 odst. 1 občanského zákoníku je pro tyto účely spíše podpůrná, neboť obchodní zákoník, jakožto právní úprava zvláštní vůči občanskému zákoníku obsahuje vlastní úpravu sporné otázky.

57. Rozkladová námitka vytýkající Úřadu pochybení spočívající v tom, že se neměl zabývat vůlí smluvních stran existující při uzavření subdodavatelské smlouvy, souvisí se shora uvedenou argumentací, na jejímž základě jsem za pomoci judikatury Nejvyššího soudu došel k závěru, že výkladem nelze odstranit vadu právního úkonu spočívající v nedostatku jeho podstatné náležitosti. Jelikož výkladem právního úkonu lze pouze zjišťovat jeho obsah, a nikoli jej takto doplňovat (tento názor byl dříve vyjádřen Nejvyšším soudem v jeho usnesení ze dne 7. 10. 1998 sp. zn. 1 Odon 110/97), je pro konstatování platnosti, resp. neplatnosti, subdodavatelské smlouvy rozhodující existence jejich podstatných náležitostí.
58. Pokud navrhovatel dále v rozkladu namítá, že ze subdodavatelské smlouvy zcela jasně, určitě a srozumitelně vyplývá, že „*zhotovitel (subdodavatel GEOŠRAFO, s.r.o.) je povinen danou část veřejné zakázky plnit ze 100 %*“, čímž má být dán přesně rozsah jeho plnění, nemohu se s takovou rozkladovou námitkou ztotožnit. Sám navrhovatel používá pojem „*daná část zakázky*“, neboť konkrétní vymezení plnění subdodavatele GEOŠRAFO, s.r.o., k němuž se na základě subdodavatelské smlouvy zavázal, chybí. Opět tedy odkazuji na svoji předchozí argumentaci týkající se neurčitosti vymezení díla v subdodavatelské smlouvě, na jejímž základě je nutné tuto smlouvu považovat za absolutně neplatnou.
59. Dle navrhovatele neměl Úřad při vydání napadeného rozhodnutí vzít v úvahu skutečnost, že spolupráce navrhovatele a subdodavatele GEOŠRAFO, s.r.o. je dlouhodobá a fungující bez problémů, přičemž v jejím průběhu si tyto smluvní strany vytvořily obchodní i pracovní zvyklosti, jakož i vzdálenost sídel obou těchto subjektů neznamená problém. V takovém postupu Úřadu nespátřuji žádné pochybení. V první řadě ze správního spisu nevyplývá, že by navrhovatel tyto skutečnosti v řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí namítal. I v případě, kdy by jejich prostřednictvím navrhovatel argumentoval, však platí, že se nejedná o relevantní skutečnosti pro závěry Úřadu, neboť zásadní otázkou je platnost, resp. neplatnost, subdodavatelské smlouvy, na niž předmětné skutečnosti nemají žádný vliv.
60. Není pravdou, že by Úřad přistupoval k navrhovateli a priori jako k osobě „*nespolehlivé a nezpůsobilé*“. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí jsem neshledal, že by se Úřad jakýmkoli způsobem dopustil porušení zásady rovného a nediskriminačního přístupu správního orgánu k dotčeným osobám, přičemž navrhovatel v rozkladu konkrétně neuvádí, jakým způsobem měla být jako práva ze strany Úřadu dotčena v důsledku porušení této zásady. Mohu tedy jen obecně konstatovat, že k jejímu porušení nedošlo. Pokud navrhovatel vytýká takový postup i zadavateli s tím, že v rámci posouzení prokázání splnění minimální úrovně kvalifikačních předpokladů „*byly cíleně hledány jakékoliv důvody pro jeho vyřazení*“, přičemž navrhovatel se domnívá, že veřejná zakázka měla být „*připravena pro předem*

určeného uchazeče“, není taková rozkladová námitka opodstatněná. Pokud měl navrhovatel výhrady vůči zadávacím podmínkám pro veřejnou zakázku, měl proti nim v souladu s § 110 odst. 3 zákona podat námitky. Pokud tak neučinil, není navrhovatel v současné době oprávněn podat návrh na jejich přezkoumání.

61. S konstatováním navrhovatele, že zákon umožňuje prokazování splnění kvalifikace, jejíž určitou část není uchazeč o veřejnou zakázku schopen prokázat sám, prostřednictvím subdodavatele, se plně ztotožňuji. Tato skutečnost vyplývá z § 51 odst. 4 zákona. Z rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení ze dne 16. 2. 2012 ani z jeho rozhodnutí o námitkách navrhovatele ze dne 2. 3. 2012 ovšem nevyplývá, že by byl navrhovatel z účasti v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku vyloučen na základě toho, že část kvalifikace prokazoval prostřednictvím subdodavatele. Důvodem pro jeho vyloučení byla skutečnost, že rozsah prokázání splnění minimální úrovně technického kvalifikačního předpokladu dle § 56 odst. 2 písm. a) zákona prostřednictvím subdodavatele GEOŠRAFO, s.r.o. neodpovídal rozsahu závazku tohoto subdodavatele dle § 51 odst. 4 písm. b) zákona vyjádřeného v subdodavatelské smlouvě.
62. Ačkoli je dle navrhovatele reálné, aby navrhovatel vlastními silami plnil 70 % prací, které tvoří předmět veřejné zakázky, neboť není nikde stanoveno, že osoby s úředním oprávněním se musejí na plnění veřejné zakázky podílet rovným dílem, a na plnění předmětu veřejné zakázky nepracují pouze osoby s úředním oprávněním, nepovažuji tuto skutečnost za relevantní. Pro otázku zákonnosti vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku je podstatná skutečnost, že subdodavatelská smlouva předložená v jeho nabídce je neplatná z důvodu chybějící podstatné náležitosti.
63. Závěrem konstatuji, že z důvodu nedostatečného vymezení díla určitým způsobem, jak vyžaduje pro platné uzavření smlouvy o dílo obchodní zákoník, není možné ani konstatovat, zda závazek subdodavatele GEOŠRAFO, s.r.o. k poskytnutí plnění určeného k plnění veřejné zakázky dodavatelem či k poskytnutí věcí či práv, s nimiž bude dodavatel oprávněn disponovat v rámci plnění veřejné zakázky, vymezený v této subdodavatelské smlouvě odpovídá rozsahu, v jakém subdodavatel GEOŠRAFO, s.r.o. prokázal splnění kvalifikace. Tato skutečnost je však až druhotným důvodem pro konstatování zákonnosti vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení pro veřejnou zakázku, neboť primární pochybení navrhovatele spočívá v předložení neplatné subdodavatelské smlouvy, bez níž není možné splnění kvalifikace prostřednictvím subdodavatele GEOŠRAFO, s.r.o. považovat za prokázané.

VI. Závěr

64. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
65. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. JUDr. Jana Flégrová, Husovo nám. 14, 584 01 Ledeč nad Sázavou
2. ČR – Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
3. GEOREAL spol. s r.o., Hálkova 12, 301 00 Plzeň

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy